

Katolícka cirkev na Slovensku sa teší z nového biskupa. V Bratislave prijal biskupskú vysviacku nový biskup Ordinariátu ozbrojených síl a ozbrojených zborov Slovenskej republiky (SR) Mons. Pavol Šajgalík OFMCap. Slávnosť sa konala v Incheba Expo Aréne za účasti slovenských biskupov a arcibiskupov, viacerých štátnych predstaviteľov a hostí zo Slovenska i zahraničia. Hlavným svätiteľom bol doterajší ordinár Mons. František Rábek, ktorý viedol ordinariát od jeho vzniku v roku 2003, spolusvätiteľmi košický arcibiskup metropolita a predseda Konferencie biskupov Slovenska Mons. Bernard Bober a bratislavský arcibiskup metropolita Mons. Stanislav Zvolenský. Po prečítaní apoštolského poverenia a sľuboch vernosti nasledoval obrad vysviacky vkladáním rúk a konsekračnou modlitbou. Po pomazaní svätou krizmou, odovzdaní biskupských insígnií a usadení na katedru sa Mons. Pavol Šajgalík oficiálne ujal úradu biskupa. Na slávnosti biskupskej vysviacky a uvedenia do úradu nového ordinára OSaOZ SR Mons. Pavla Šajgalíka sa zúčastnilo množstvo významných hostí z domova i zo zahraničia. Pozvanie prijal prezident Slovenskej republiky Peter Pellegrini a emeritný prezident Ivan Gašparovič. Svätú stolicu zastupoval apoštolský nuncius na Slovensku Mons. Nicola Girasoli a sekretár Medzinárodného úradu vojenských ordinariátov Dikastéria pre biskupov v Ríme Mons. Giulio Cerchietti. Zúčastnili sa aj členovia KBS na čele s jej predsedom,

arcibiskupom Mons. Bernardom Boberom, a predseda Rady hierarchov a hlava Gréckokatolíckej cirkvi sui iuris na Slovensku, prešovský arcibiskup Jonáš Maxim. Medzi hosťami boli aj ďalší biskupi, kňazi, rehoľníci a predstavitelia štátnej a verejnej správy, ako aj ozbrojených síl. **Biskup je darom Ducha Svätého pre Cirkev:** „Výmena generácií je prirodzený proces – v rodine, v spoločnosti aj v Cirkvi,“ povedal vo svojej homílii na biskupskej vysviacke svojho nástupcu Mons. Pavla Šajgalíka prvý ordinár OSOZ SR Mons. František Rábek. Zdôraznil, že aj keď nový biskup prijíma úrad na základe poverenia Svätého Otca, skutočne ho môže naplniť iba s pomocou Ducha Svätého. Ďalej vysvetlil, že Cirkev nie je len inštitúcia, ale živé Kristovo telo, ktoré rastie a žije pôsobením Ducha Svätého. „Tak ako Kristovo telo pod srdcom Panny Márie stvoril Duch Svätý, tak ani Cirkev nemôže žiť bez jeho sily a vedenia,“ povedal. Po slávnosti sa prihovril aj novovysvätený biskup ordinariátu OSOZ Mons. Pavol Šajgalík. Vyjadril svoju úprimnú vďaku všetkým, ktorí sa podieľali na príprave a priebehu slávnosti. Na záver svojho príhovoru biskup udelil požehnanie spojené s úplnými odpustkami všetkým prítomným a vyzval, aby sa usilovali kráčať vo svätosti života v spojení s Cirkvou a jej učiteľskou službou. „Nech nás Božie slovo sprevádza v našej službe a živote.“

Zdroj: tkkbs.sk

Resp.: Úbožiak zavolať a Pán ho vyslyšal.

Modlitba ako rozhovor človeka s Bohom sa môže niekedy stať aj prostriedkom rozdelenia či porovnávania. Duchovné schopnosti človeka nedostal preto, aby si z nich urobil podpätky a hľadel na iných povýšene. Poschodia modlitby niekedy vytvárajú väčšie riziko než pivnice hriechu. Máme sa modliť, aby sme nadobudli silu, nie aby sme zo seba robili silných. Modlitba sa môže stať nebezpečnou hrozbou pre toho, kto ju používa na pohŕdanie inými. Nemáme sa porovnávať s inými, či sme lepší.

Farizej a mýtnik

„Ďakujem ti, že nie som.“ Je pravda, že farizej nie je taký ako iní ľudia, ale či naozaj je sebou? To „nie som“ stojí výrazne v opozícii k Bohu, ktorý o sebe Mojžišovi povedal: „Ja som.“ (Ex 3, 14) Farizej v modlitbe nenašiel svoj hriech, lebo sa bil do prs iných, nie svojich. Prílišná analýza seba samého sa môže zmeniť na narcistické zameranie sa na seba. Farizej nie je sústredený na Boha, ale na seba. Vzadu však stojí pokorný mýtnik, ktorý len skláňa hlavu a nie je schopný ani len pozrieť dopredu. Nepochopí sa, neposudzuje, ale vidí svoj hriech a prosí Boha o omilostenie. A tak ktorý z nich je spravodlivý? Víťazi spravodlivosti toho vzadu a nie toho vpredu. Pán Ježiš celým svojím učením ukazuje, že problém človeka je predovšetkým v jeho vnútri. Človek sa nestáva lepším tým čo robí, ale jedine Božou milosťou. Čo je teda kritériom

rozlišovania? Ochota prijať Božiu milosť v Ježišovi. Lenže milosť nemôže vyjsť z povýšeneckej modlitby a z postoja, že ja keď sa modlím som ktosi viac ako ty. Dnes sa prostriedkom rozdelenia stáva aj rozličná duchovnosť. Ja som v ružencovom bratstve, ty nie. Ja som oveľa lepší kresťan. Ja chodím do spoločenstva, ty nie. Ja som bol na Godzone, ty nie, som lepší. Ja som spolupracovník v reholi, ty nechceš spolupracovať, čo si ty za kresťana? Pritom každý má svoju cestu k Bohu, každý má svoj štýl modlitby. Existuje toľko ciest k Bohu, koľko je ľudí. Múr rozdelenia prichádza skrze pýchu a posudzovanie. Modlitba nemôže byť prostriedkom rozdelenia, nesmie deliť ľudí na pravoverných a ľahostajných kresťanov. Lebo potom môžeme ľahko skĺznuť do posudzovania a elitárstva. Tak ako farizej spredu chrámu v Ježišovom podobenstve. A ty si, brat, sestra vpredu, či vzadu? Chodíš každý deň do kostola, počúvaš náboženskú hudbu, čítaš Sväté písmo, ale tvoje vzťahy sú o ničom, hlavne, že Boh je blízko? Alebo si uvedomuješ si, že často padáš, chodíš na svätú spoveď, keď sa potrebuješ úprimne zbaviť ťarchy? Nechodíš možno do kostola každý deň, nedarí sa ti v čítaní Sv. Písma, ale záleží ti na úprimnom a čistom vzťahu s Bohom a ľuďmi? Takých má Boh rád. Závisí od snahy a postoja srdca. Tak poď k mýtnikovi dozadu.

Matúš Haňov